

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 126 /18
V Lucemburku dne 6. září 2018

Rozsudek ve věci C-527/16
Alpenrind a další

Na vyslaného pracovníka, který nahrazuje jiného vyslaného pracovníka, se uplatní systém sociálního zabezpečení místa výkonu práce, i když tyto dva pracovníci nebyli vysláni týměm zaměstnavatelem

Osvědčení A1, dokládající příslušnost pracovníka k systému sociálního zabezpečení členského státu původu, zavazuje nicméně, mimo případy podvodu či zneužití práva a pokud nebylo tímto státem zrušeno ani prohlášeno za neplatné, instituce sociálního zabezpečení i soudy členského státu, v němž je práce vykonávána.

Rakouská společnost Alpenrind provozuje jatka v Salcburku. V letech 2012 až 2014 na nich Alpenrind nechávala pracovníky vyslanými do Rakouska maďarskou společností Martimpex porcovat a balit maso. Před tímto obdobím a po něm byly tyto práce vykonávány pracovníky jiné maďarské společnosti, a sice Martin-Meat.

Pro zhruba 250 zaměstnanců vyslaných společností Martimpex v období od 1. února 2012 do 13. prosince 2013 vydala příslušná maďarská instituce sociálního zabezpečení – částečně se zpětnou účinností a částečně v případech, kdy rakouská instituce sociálního zabezpečení¹ již vydala rozhodnutí o povinném pojištění dotčených zaměstnanců v Rakousku – osvědčení A1² o uplatnění maďarského systému sociálního zabezpečení.

Rozhodnutí rakouské instituce sociálního zabezpečení o uplatnění rakouského povinného pojištění na dotčené zaměstnance bylo napadeno před rakouskými soudy.

Právě v tomto kontextu Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr, Rakousko)³ žádá Soudní dvůr o upřesnění unijních pravidel upravujících koordinaci systémů sociálního zabezpečení, zejména upřesnění k závaznosti osvědčení A1⁴.

Dnešním rozsudkem Soudní dvůr rozhodl, že osvědčení A1 vydané příslušnou institucí členského státu (v tomto případě Maďarska) je závazné⁵ pro instituce sociálního zabezpečení i pro soudy členského státu, v němž je činnost vykonávána (v Rakousku), pokud nebylo zrušeno ani prohlášeno za neplatné v členském státě, ve kterém bylo vydáno (v Maďarsku⁶).

To platí i tehdy, když tak jako v tomto případě příslušné orgány obou členských států předložily věc správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a ta dospěla k závěru, že osvědčení bylo vydáno nesprávně a mělo by být zrušeno. Soudní dvůr v tomto

¹ Salzburger Gebietskrankenkasse (nemocenská pokladna spolkové země Solnohradsko, Rakousko).

² Dříve potvrzení E 101.

³ Verwaltungsgerichtshof byl předložen kasační opravný prostředek Salzburger Gebietskrankenkasse a Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (spolkový ministr práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1, Zvl. vyd. 05/05, s. 72) ve znění nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010 (Úř. věst. 2010, L 338, s. 35), jakož i nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/2004 (Úř. věst. 2009, L 883, s. 1), (Úř. věst. 2009, L 284, s. 1) ve znění nařízení č. 1244/2010 (Úř. věst. 2010, L 338, s. 35).

⁵ Mimo případy podvodu či zneužití práva, viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. února 2018, Altun a další (C-359/16, viz také TZ č. 10/18).

⁶ Je nesporné, že dotčená osvědčení příslušnou maďarskou institucí zrušena nebyla a nebyla ani prohlášena maďarskými soudy za neplatná.

ohledu podotýká, že úloha správní komise se v tomto rámci omezuje na sbližování rozdílných stanovisek příslušných institucí členských států, které se na ni obrátily, a že její závěry mají hodnotu stanovisek.

Mimoto Soudní dvůr konstatuje, že **osvědčení A1 se může použít se zpětnou účinností, ačkoli v okamžik vydání tohoto osvědčení již existovalo rozhodnutí příslušné instituce členského státu, v němž je činnost vykonávána (v Rakousku), podle kterého dotčený pracovník podléhá povinnému pojištění tohoto členského státu.**

Kromě toho Soudní dvůr rozhodl, že v případě, kdy je pracovník, který je zaměstnavatelem vyslán k práci v jiném členském státě, nahrazen pracovníkem vyslaným jiným zaměstnavatelem, nemohou se na posledně uvedeného nadále vztahovat právní předpisy členského státu, v němž jeho zaměstnavatel obvykle vykonává činnost.

Pracovník totiž zpravidla podléhá systému sociálního zabezpečení toho členského státu, v němž pracuje, a to zejména z důvodu co nejúčinnějšího zaručení rovnosti zacházení se všemi osobami pracujícími na území daného členského státu.

Pouze za určitých podmínek unijní normotvůrce umožnil, aby se na vyslaného pracovníka i nadále vztahoval systém sociálního zabezpečení členského státu, v němž jeho zaměstnavatel obvykle vykonává činnost. Normotvůrce tak tuto možnost vyloučil v případě, kdy pracovník nahrazuje někoho jiného. Podle Soudního dvora dochází k takovému nahrazení i tehdy, když je pracovník, který je zaměstnavatelem vyslán k práci v jiném členském státě, nahrazen pracovníkem vyslaným jiným zaměstnavatelem.

Skutečnost, že zaměstnavatelé obou dotčených pracovníků mají sídlo ve stejném členském státě, nebo skutečnost, že případně mají osobní nebo organizační vazby, nejsou v tomto ohledu relevantní.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📺 (+32) 2 2964106